

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Sulosaari, V., Elomaa-Krapu, M., Hopia, H., Koivunen, K., Leinonen, R., Liikanen, E., Penttinen, U., Törmänen, O., Walta, L. & Heikkilä, J. (2020) Ydinkompetenssit kliinisen asiantuntijan (ylempi AMK) koulutuksessa. AMK lehti/UAS journal, 2020:1.

URL: <https://uasjournal.fi/1-2020/kliinisen-asiantuntijan-ydinkompetenssit/>

[1/2020](#)

Ydinkompetenssit kliinisen asiantuntijan (ylempi AMK) koulutuksessa

16.3.2020

Kirjoittajat: Virpi Sulosaari, Minna Elomaa-Krapu, Hanna Hopia, Kirsi Koivunen, Rauni Leinonen, Eeva Liikanen, Ulla Penttinen, Outi Törmänen, Leena Walta & Johanna Heikkilä.

Kliininen asiantuntija (YAMK) koulutus mahdollistaa terveysalan työntekijöille urapolun, jonka avulla on mahdollista edetä kohti vaativia kliinisiä asiantuntijatehtäviä. Suomessa koulutusta ei kuitenkaan ole riittävästi tunnistettu omana koulutusprofiilinaan ja opetussuunnitelmat ovat vaihdelleet eri ammattikorkeakoulujen välillä yhteisen kompetenssikuvauksen puuttuessa. Jatkossakin ammattikorkeakoulut vastaavat opetussuunnitelmastaan, mutta keskeisten osaamistavoitteiden osalta yhteisten kansallisten kompetenssikuvausten laatiminen lisää yhteistyötä kouluttajien välillä vahvistaen koulutuksen näkyvyyttä ja laatua. Kaikkiaan 13 ammattikorkeakoulua osallistui tämän kuvauksen laatimiseen. Kliinisen asiantuntijan (YAMK) koulutuksen keskeiset ydinkompetenssit ovat 1) tutkimus ja palveluiden kehittäminen, 2) potilasohjaus ja henkilöstön osaamisen kehittäminen, 3) asiantuntijuuden johtaminen ja 4) välitön laajavastuinen kliininen työ.

Tausta

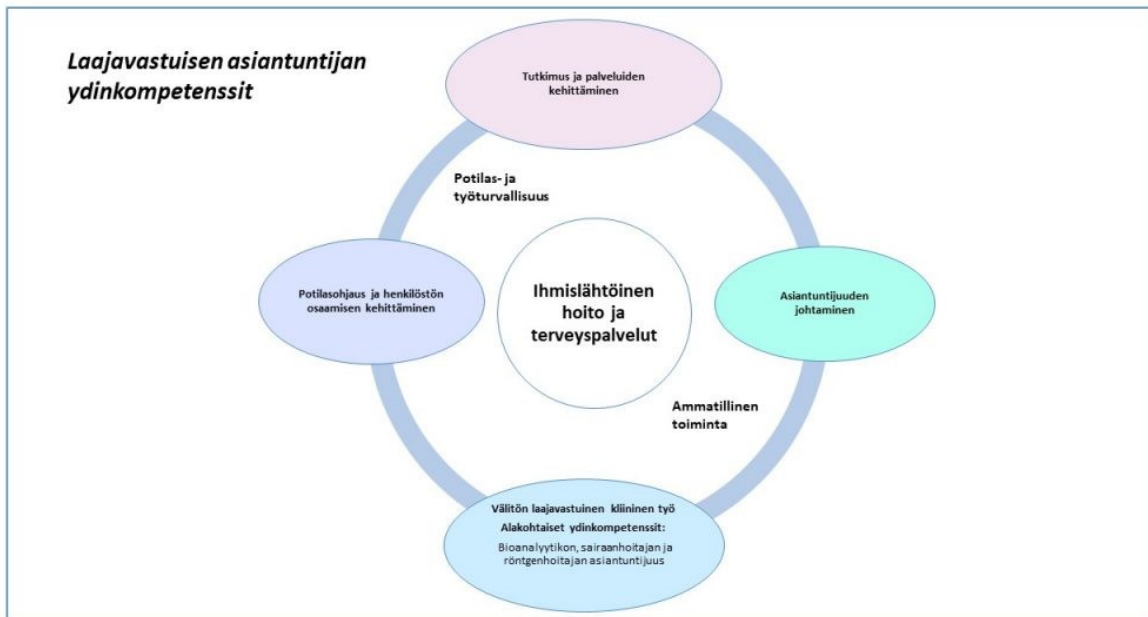
Kliininen asiantuntija (YAMK) -koulutus tarjoaa terveysalan ammattilaisille mahdollisuuden hankkia osaamista, jota voi hyödyntää palvelujärjestelmän ja palveluiden laadun kehittämisessä. Se mahdollistaa urapolun, jonka avulla voi edetä kohti vaativia asiantuntijatehtäviä. Uralla etenemisen mahdollistaminen kliinisessä työssä on yhteydessä työhyvinvointiin ja työhön sitoutumiseen (ICN, 2019). Suomessa koulutusta ei ole riittävästi tunnistettu ja tunnustettu vahvana omana koulutusprofiilinaan terveydenhuollossa.

Kansallinen opettajien verkosto perustettiin 2016 ja virallisesti siitä tuli Terveysalan korkeakouluverkoston alaverkosto 2020.

Verkoston tärkeimpiä tavoitteita ovat koulutuksen vetovoimaisuuden vahvistaminen ja valmistuneiden nykyistä tehokkaampi työllistyminen koulutuksessa hankittua osaamista vastaaviin vaativiin asiantuntijatehtäviin. Haasteena on ollut kansallisten ydinkompetenssien puuttuminen koulutuksen opetussuunnitelmissa. Suomen kokoisessa maassa opiskelijoille tulisi tarjota monimuotoisia ja kustannustehokkaita opiskelumahdollisuuksia. Jokainen ammattikorkeakoulu on linjannut, mitä on se ydinosaaminen, jota opiskelijan tulee koulutuksessa saavuttaa. Vaarana on, että kliinisen asiantuntijan (YAMK) opinnot loitontuvat kliinisestä kontekstista yhä vahvemmin yleiseksi kehittämisen ja johtamisen koulutukseksi. Verkoston tavoitteiden saavuttaminen edellyttääkin yhteisten ydinkompetenssien tunnistamista ja konsensuksen saavuttamista kaikkien koulutusta tarjoavien ammattikorkeakoulujen kesken. Lisäksi kuvauksen laatiminen tukee koulutuksen kansainvälistä vertailua.

Kansallisessa opettajaverkostossa kuvattiin yhteiset ydin- ja alakohtaiset kompetenssikuvaukset ([liite 1](#)). Alakohtaisia osaamiskuvauksia tarvitaan, koska Suomessa koulutus on monialaista. Samaan koulutukseen osallistuvat muun muassa bioanalytikot, röntgenhoitajat ja sairaanhoitajat. Kliininen asiantuntija (YAMK) -koulutus keskittyy erityisesti kliinisen työn, hoidon ja hoitotyön asiantuntijuuteen sekä käytännön kliinisen työn kehittämiseen. Lisäksi koulutus sisältää asiantuntijuuden johtamisen ja kehittämisen sisältöjä. Sairaanhoitajaliitto (Kotila ym., 2016) on esittänyt tehtävänimikkeeksi sairaanhoitajataustaiselle asiantuntijasairaanhoitaja-nimikettä, kuitenkin sekä ruotsin- että englanninkielisissä nimikkeissä on usein etuliite *avancerad/advanced*. AMK-tutkinto on jo asiantuntijatehtävään valmistavaa koulutusta ja työelämässä on asiantuntijasairaanhoitajan toimia, joihin ei ole edellytetty maisteritason koulutusta. Tästä syystä opettajaverkosto käyttää ilmaisua laajavastuinen asiantuntija (*advanced practitioner AP*) kuvaamaan koulutuksen käyneen tehtävänkuvan vastuullisuuden lisääntymistä sekä sen laajuutta.

Ydin- ja alakohtaiset kompetenssit laati monialainen asiantuntijaryhmä, joka koostui asiantuntijoista bioanalytiikan, hoitotyön ja radiografian koulutuksista 13:sta ammattikorkeakoulusta. Ensimmäinen luonnos perustui kansainvälisiin terveysalan ammattilaisten maisteritason koulutuksien ydinosaamiskuvauksiin sekä tutkimustietoon laajavastuisista rooleista terveydenhuollossa. Toisessa vaiheessa toteutettiin kartoitus (*mapping*), jossa vertailtiin eri maiden *Advanced Practice* kompetenssikuvauksia luonnokseen (CNA, 2010; NMBA, 2014; RCGP, 2015; NCNZ, 2017; NONPF, 2017 ja NMBI, 2017). Tämän jälkeen muodostettiin asiantuntijaryhmän konsensus. Seuraavaksi pyydettiin palautetta ammattikorkeakoulujen ja työelämän edustajilta (ammattilliset liitot, Sosiaali- ja terveysministeriö, Hoitotyön Tutkimussäätiö, hallintoylihoitajien edustaja ja KLIAS ry). Palautteiden perusteella kuvaus viimeisteltiin ja hyväksyttiin. Kliinisen asiantuntijan (YAMK) koulutuksen keskeisiksi ydinkompetensseiksi muodostuivat 1) tutkimus ja palveluiden kehittäminen, 2) potilasohjaus ja henkilöstön osaamisen kehittäminen, 3) asiantuntijuuden johtaminen ja 4) välitön laajavastuinen kliininen työ (kuviot 1).

Kuvio 1. Kliinisen asiantuntijan (YAMK) koulutuksen ydinkompetenssit

Kliinisen asiantuntijan (YAMK) ydinkompetenssit ja niiden osakokonaisuudet

Tutkimus ja palveluiden kehittäminen

Laajavastuisen asiantuntijan osaaminen tutkimuksessa ja palveluiden kehittämisessä on havaittavissa aktiivisesta yhteistyöotteesta näyttöön perustuvan toiminnan edistämisessä. Hän arvioi tutkimustietoa, tuottaa sitä sekä hyödyntää näyttöä kliinisen työn kehittämisessä ja tutkimisessa. Laajavastuinen asiantuntija edistää näyttöön perustuvan tiedon levittämistä ja hyödyntämistä laajemminkin kuin omassa työyhteisössään toimien kansallisissa ja kansainvälisissä terveysalan verkostoissa. (Melnik, Gallagher-Ford, Long & Fineout-Overholt, 2014.)

Potilasohjaus ja henkilöstön osaamisen kehittäminen

Laajavastuisen asiantuntijan ohjausosaaminen on näyttöön perustuvaa sekä potilaan ja hänen omaistensa yksilöllisiä tarpeita huomioivaa. Ohjauksen positiivisista vaikutuksista on olemassa tutkimusnäyttöä eri potilasryhmien kohdalla (mm. Halkoaho, Kangasniemi, Niinimäki & Pietilä, 2014; Karvinen, Bruner & Truant, 2015; Raphaelis, Kobleder, Mayer & Senn, 2017; Bayrak & Tosun, 2018). Tietomäärän kasvu, digitalisoituminen ja lyhentyneet hoitoajat haastavat kehittämään ja ylläpitämään ohjausosaamista. Digitaalisten ohjausvälineiden, esimerkiksi mobiilisovellusten ja verkkoalustojen hallinta sekä niihin liittyvä ohjaustaito muodostavat tärkeän osan työnkuvaa. Laajavastuinen asiantuntija edistää ja kehittää henkilöstön osaamista elinikäisen oppimisen menetelmiä hyödyntäen. Ohjausosaaminen rakentuu oman asiantuntijuusalueen sisällön hallinnasta, ohjaukseen liittyvän tilannesidonnaisuuden ymmärtämisestä sekä kyvystä reflektoida omaa osaamistaan muiden ammattilaisten kanssa (mm. Kääriäinen, 2007; Vänskä, 2012).

Asiantuntijuuden johtaminen

Laajavastuuisen asiantuntijan osaamisessa johtaminen ilmenee terveys- ja hyvinvointipalveluiden muuttuvien toimintaympäristöjen uudistamisessa ja kehittämisessä. Uudistuva johtaminen korostaa ihmislähtöisten hyvinvointipalveluiden kriittistä arviointia ja kustannusvaikuttavaa toimintaa. Asiantuntija on tulevaisuuteen orientoitunut kehittäjä, jolla on osaamista ja motivaatiota kehittää erilaisia innovatiivisia ratkaisuja. (Räsänen ym., 2016.) Hänellä on valmiudet suunnitella, toteuttaa ja arvioida hoitotyön palveluprosesseja näyttöön perustuvan toiminnan ja laadun mukaisesti (Holopainen ym., 2013). Laajavastuuisen asiantuntija toimii erityisesti “laadun ja vaikuttavuuden” asiantuntijana (Elliot et al. 2012; Trastek, Hamilton & Niles, 2014; Jalbert, Gob & Chin-Yee, 2019).

Bioanalyytikon kliininen asiantuntijuus

Bioanalyytikon alakohtainen ydinkompetenssi sisältää kliinisen laboratoriotyön prosessiosaamisen, arvioinnin ja kehittämisen sisältäen alakompetenssit: 1) preanalytiikka, potilas- ja asiakaskohtaaminen, 2) kliiniset laboratoriotyömenetelmät, 3) jatkuva laadunparantaminen kliinisessä laboratoriotuotinnassa ja 4) kliinisten laboratorion palveluiden konsultointi. Laajavastuuisen bioanalytiikan asiantuntija suunnittelee, arvioi ja kehittää laboratorion asiakaspalvelua, näytteenottoa ja sen potilasturvallisuutta. Hän osaa valita ja konsultoida terveydenhuoltohenkilöstöä käyttämään laboratoriotutkimuksia ja -menetelmiä, jotka vaikuttavat hyvään hoitotulokseen, ovat oikea-aikaisia, laadukkaita ja kustannustehokkaita. Jatkuvan laadunparantamisen tavoitteena ovat asiakaslähtöiset, näyttöön perustuvat ja asiakkaalle arvoa tuottavat laboratorion palvelut.

Sairaanhoitajan kliininen asiantuntijuus

Sairaanhoitajan alakohtaisessa ydinkompetenssissa painottuu kliinisen hoitotyön asiantuntijuus, systemaattinen ja suunnitelmallinen työskentely sekä hoitotyön kehittäminen. Tehtäväkuva on itsenäinen sisältäen asiakkaan terveydentilan kokonaisarvioinnin ja hoitamisen. Holistista terveydentilan arviointia (fyysinen, psyykinen, kulttuurinen, sosiaalinen, etninen) korostetaan kansainvälisissä kuvauksissa (ICN, 2019; Melnyk ym., 2014). Laajavastuuisen tehtäväkuva edellyttää vaativan tason kliinistä arviointiosaamista sekä kykyä tehdä itsenäisiä päätöksiä näyttöön perustuen valiten paras mahdollinen hoito asiakkaalle huomioiden läheiset. Terveyden edistäminen ja konsultointiosaaminen korostuvat. Vaikka tehtäväkuva on itsenäinen, toimii laajavastuuisen asiantuntijasairaanhoitaja myös osana moniammatillista työryhmää. Lääkkeenmääräämisen erikois pätevyyden (Valtioneuvoston asetus 1088 /2010) edellyttämistä valmiuksista osa on sisällytetty laadittuun osaamiskuvaukseen. Kansainvälisesti lääkkeenmääräämisen kompetenssit ovat yhtenevät sairaanhoitajilla ja lääkäreillä (RPharm, 2016-2020).

Röntgenhoitajan kliininen asiantuntijuus

Röntgenhoitajan alakohtaisissa kompetensseissa painottuvat kliininen osaaminen radiografian toimintaympäristössä, kliinisen radiografian kehittäminen sekä konsultointi. Monialaisesti kehitettyjä yhteisiä ydinkompetenssikuvauksia verrattiin röntgenhoitajien osaamista vastaavaan EQF tason 7 viitekehukseen (EFRS, 2017) ja lisäksi hyödynnettiin alan tutkimusta (Anderson, Fridlund, Elgá'n, & Axelsson, 2008; Hardy, Johnson, Sharples, Boyne & Irving, 2016; Vanckavicienė, Macijauskien, Blaževičien, Basevičius & Andersson, 2017; Anderson, Christensson, Jakobsson, Fridlund & Broström, 2018; Tuominen, Seppälä & Meretoja, 2018). Laajavastuuisen kliinisen radiografian asiantuntijan spesifissä osaamisessa

korostuvat alalle tunnusomainen turvallisuuskulttuuri ja sen arvioiminen ja kehittäminen sekä säteilynkäytön, annosoptimoinnin ja kuvanlaadun asiantuntijuus.

Pohdinta ja johtopäätökset

Kompetenssikuvauksen tavoitteena on kliinisen asiantuntijan (YAMK) koulutuksen profiilin näkyvyyden lisääminen valtakunnallisesti sekä koulutuksen laadun ja tasalaatuisuuden kehittäminen. Lisäksi kuvaus tukee koulutuksen kansainvälistä vertailtavuutta. Nyt laaditut yhteiset kompetenssit toimivat koulutuksen opetussuunnitelman ja syventävien opintojaksojen suunnittelun, arvioinnin ja ammattikorkeakoulujen yhteisten verkostototeutusten tukena.

Kirjoittajat

Virpi Sulosaari, TtT, yliopettaja, Turun ammattikorkeakoulu, virpi.sulosaari(at)turkuamk.fi

Minna Elomaa-Krapu, TtT, innovaatiojohtaja, Metropolia Ammattikorkeakoulu, minna.elomaa-krapu(at)metropolia.fi

Hanna Hopia, TtT, yliopettaja, Jyväskylän ammattikorkeakoulu, hanna.hopia(at)jamk.fi

Kirsi Koivunen, TtT, yliopettaja, Oulun ammattikorkeakoulu, kirsi.koivunen(at)oamk.fi

Rauni Leinonen, KT, TTM, yliopettaja, Kajaanin Ammattikorkeakoulu, rauni.leinonen(at)kamk.fi

Eeva Liikanen, TtT, yliopettaja, Tampereen ammattikorkeakoulu, eeva.liikanen(at)tuni.fi

Ulla Penttinen, FL, yliopettaja, Yrkeshögskolan Novia, Vaasa, ulla.penttinen(at)novia.fi

Outi Törmänen, TtT, yliopettaja, Lapin ammattikorkeakoulu, outi.tormanen(at)lapinamk.fi

Leena Walta, yliopettaja, Turun ammattikorkeakoulu, leena.walta(at)turkuamk.fi

Johanna Heikkilä, TtT, Asiantuntija, Jyväskylän ammattikorkeakoulu, johanna.heikkila(at)jamk.fi

Lähteet

Andersson, B., Christensson, L., Jakobsson, U., Fridlund, B., & Broström, A. (2012). Radiographers' self-assessed level and use of competencies – A national Survey. *Insights Imaging*, 3(6), 635–645. Haettu 12.12.2019
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3505567/>

Andersson, B.T, Fridlund, B., Elga'n, C., & Axelsson. Å.B. (2008). Radiographers' areas of professional competence related to good nursing care. *Scandinavian Journal of Caring Science*, 22(3), 401–409.

Bayrak, D., & Tosun, N. (2018). Determination of Nursing Activities for Prevention of Heart Attack and Stroke in Hypertension Patients. *International Journal of Caring Sciences*, 11(2), 1073–1082.

CNA Canadian Nurses Association. (2010). Canadian Nurse Practitioner Core Competency Framework. Haettu 12.12.2019 osoitteesta

http://www.cno.org/globalassets/for/rnec/pdf/competencyframework_en.pdf

EFRS. (2017). European Qualifications Framework (EQF) Level 7 Benchmarking Document: Radiographers. Haettu 12.12.2019 osoitteesta <https://api.efrs.eu/api/assets/publications/156>.

Elliot, N., Higgins, A., Begley, C., Lalor, J., Sheerin, F., Coyne, I., & Murphy, K. (2012). The identification of clinical and professional leadership activities of advanced practitioners: Findings from the specialist clinical and advanced practice evaluation study in Ireland. *Journal of Advanced Nursing*, 69(5), 1037–1050.

Halkoaho, A., Kangasniemi, M., Niinimäki, S., & Pietilä, A.-M. (2014). Type 2 diabetes patients' perceptions about counselling elicited by interview: is it time for a more health-oriented approach? *European Diabetes Nursing*, 11(1), 13–18.

Hardy, M., Johnson, L., Sharples, R., Boynes, S. & Irving, D. (2016). Does radiography advanced practice improve patient outcomes and health service quality? A systematic review. *The British journal of Radiology*, 89(1062), 20151066. Haettu 12.12.2019

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5258171/>

Holopainen, A., Junttila, K., Jylhä, V., Korhonen, A. & Seppänen S. (2013). *Johda näyttö käyttöön hoitotyössä*. Porvoo: Bookwell.

ICN International Council of Nurses (2019). Mapping of Advanced Practice Nursing Competencies from Nineteen Respondent Countries against the Strong Model of Advanced Practice Nursing (2000) and the International Council of Nurses (2008) Advanced Practice Nursing Competencies. Haettu 12.12.2019 osoitteesta

<https://international.aanp.org/Content/docs/MappingOfAdvPracNursingCompetencies.pdf>

ICN Nurse Practitioner/Advanced Practice Nursing Network Definition and Characteristics of the Role (n.d.). Haettu 12.12.2019 osoitteesta

<https://international.aanp.org/Practice/APNRoles>

Jalbert, R., Gob, A., & Chin-Yee, I. (2019). Decreasing daily blood work in hospitals: What works and what doesn't. *International Journal of Laboratory Hematology*, 41(Suppl 1), 151–161.

Karvinen, K., Bruner, B., & Truant, T. (2015). The Teachable Moment After Cancer Diagnosis: Perceptions from Oncology Nurses. *Oncology Nursing Forum*, 42(6), 602–609.

Kotila, J., Axelin, A., Fagerström, L., Flinkman, M., Heikkinen, K., Jokiniemi, K., Korhonen, A., Meretoja, R., & Suutarla, A. (2017). Sairaanhoidajien uudet työnkuvat – laatua tulevaisuuden sote-palveluihin. Sairaanhoidajaliitto. Haettu 12.12.2019 osoitteesta

<https://sairaanhoitajat.fi/wp-content/uploads/2016/04/Laajavastuinen-sairaanhoitaja-muuttaa-sote-palveluita.pdf>

Kääriäinen M. (2007). *Potilasohjauksen laatu: Hypoteettisen mallin kehittäminen*. Väitöskirja. Hoitotieteen ja terveyshallinnon laitos. Oulun yliopisto.
<http://urn.fi/urn:isbn:9789514284984>

Melnyk, B., Gallagher-Ford, L., Long, L., & Fineout-Overholt, E. (2014). The Establishment of Evidence-Based Practice Competencies for Practicing Registered Nurses and Advanced Practice Nurses in Real-World Clinical Settings: Proficiencies to Improve Healthcare Quality, Reliability, Patient Outcomes, and Costs. *Worldviews on Evidence-Based Nursing*, 11(1), 5–15.

NCNZ Nursing Council of New Zealand. (2017). Competencies for the nurse practitioner scope of practice. Haettu 12.12.2019 osoitteesta
<http://www.nursingcouncil.org.nz/Nurses/Scopes-of-practice/Nurse-practitioner>

NONPF The National Organization of Nurse Practitioner Faculties. (2017). Nurse Practitioner Core Competencies Content. Haettu 12.12.2019 osoitteesta
https://cdn.ymaws.com/www.nonpf.org/resource/resmgr/competencies/2017_NPCoreComps_with_Curric.pdf

NMBA Nursing & Midwifery Board of Australia. (2014). Nurse practitioner standards for practice. Haettu 12.12.2019 osoitteesta <http://www.nursingmidwiferyboard.gov.au/Codes-Guidelines-Statements/Professional-standards/nurse-practitioner-standards-of-practice.aspx>

NMBI Nursing and Midwifery Board of Ireland. (2017). Advanced Practice (Nursing) Standards and Requirements. Haettu 12.12.2019 osoitteesta
<https://www.nmbi.ie/NMBI/media/NMBI/Advanced-Practice-Nursing-Standards-and-Requirements-2017.pdf?ext=.pdf>

Raphaelis, S., Kobleder, A., Mayer, H., & Senn, B. (2017). Effectiveness, structure, and content of nurse counseling in gynecologic oncology: a systematic review. *BMC Nursing*, 16(43), 1–17. Haettu osoitteesta 12.12.2019
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5543445/>

RCGP Royal College of General Practice Foundation (2015). General practice Advanced Nurse Practitioner Competencies. Haettu 12.12.2019 osoitteesta
<https://www.rcgp.org.uk/policy/rcgp-policy-areas/nursing.aspx>

RPharm Royal Pharmaceutical Society. (2016-2020). A Competency Framework for all Prescribers. Haettu 12.12.2019 osoitteesta
<https://www.rpharms.com/Portals/0/RPS%20document%20library/Open%20access/Professional%20standards/Prescribing%20competency%20framework/prescribing-competency-framework.pdf>

Räsänen, M., Stenvall, J., & Heikkinen, K. (2016). Kompetenssit palveluiden kehittämisessä – esimerkkinä hoitotyön kliininen asiantuntijuus. Teoksessa A. Syväjärvi & V. Pietiläinen (toim.) *Inhimillinen ja tehokas sosiaali- ja terveysjohtaminen*. Tampere: Juvenes Print, 269–295.

Trastek, V. F., Hamilton, N. W., & Niles, E. E. (2014). Leadership models in health care – a case for servant leadership. *Mayo Clinic Proceedings*, 89(3), 374–381. Haettu osoitteesta

12.12.2019 <http://news.nursesfornurses.com.au/Nursing-news/wp-content/uploads/2015/02/ServantLeadership2.pdf>

Tuominen, L., Seppälä, H., & Meretoja, R. (2018). Röntgenhoitajan ammattiosaamisen arviointi, tapaustutkimus yliopistosairaalan sädehoito-osastolla. *Klininen Radiografiatiede*, 15(1), 11–18.

Valtioneuvoston asetus lääkkeen määräämisen edellyttämästä koulutuksesta. 1088/2010. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20101089>

Vanckavičienė, A., Macijauskien, J., Blaževičien, A., Basevičius, A., & Andersson, B.T. (2017). Assessment of radiographers' competences from the perspectives of radiographers and radiologists: a cross-sectional survey in Lithuania. *BMC Medical Education*, 17(25). Haettu osoitteesta <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/28126026>

Vänskä, K. (2012). Ohjauksen osaajat – miten he sen tekevät? Terveysalan ohjaajien käsityksiä ohjausosaamisesta. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja 2012. Tampere: Juvenes Print. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-830-222-6>